

LENINA KAROĢS

VISU ZEMJU PROLETARIESI,
SAVIENOJĪETIES!

CETURTDIEN,
1986. GADA
18. DECEMBRĪ
Nr. 150 (5534)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš
1950. gada aprīļa.
Maksā 3 kap.



Meitenei ir labsirdīgas acis, vai ne? Tās tik ļoti saistās ar balto virsvalku, ar viņas cālsirdīgo profesiju. Olga Dinkina ir Līvānu zonālās slimnīcas medicīnas māsa.

Maģas, droši vien, ir viņas rokas. Jo Oja taču strādā ar pašiem mazākajiem pacientiem — viņas darba vieta ir bērnu konsultācija. Meitene atnāca uz šejieni pirms sešiem gadiem pēc Rīgas 4. medicīnas skolas beigšanas. Atnāca nopietni un ilgi strādāt. Un šodien viņa vairs nevar iedomāties savu dzīvi bez sava kolektīva, bez savām kolēģēm un darbaudzinātājiem — Emīlijas Lisinas, Gaļinas Permjakovas un, protams, bez saviem tik dažādajiem mazuliem. Ojas darba diena neaprobežojas tikai ar pieņemšanu konsultācijā, viņa vēl ir arī patronāžas māsa. Ir vakari, kad nākas pieklauvēt pat pie 10 dzīvokļu durvīm. Priekšzīmīga, izdarīga, zinoša — tā Olga raksturo politikāniskas vecākā medicīnas māsa Ināra Pastare.

J. SILICKA fotogr.

Kolhozu darbības pārkārtošana — laika diktēta nepieciešamība

MASKAVĀ. Arodbiedrību nama Kolonnu zālē, 1. decembrī notika savienoto republiku kolhozu padomju pārstāvju sanāksme. Sogad apritēja 17 gadi, kopš III kolhoznieku kongresā tika pieņemts lēmums par Vissavienības kolhozu padomes, kā arī vēlēto orgānu izveidošanu uz vietas. Šie aizvadītie gadi kā visas valsts, tā arī kolhozu dzīvē bija bagāti ar daudziem vēsturiskiem notikumiem: pieņemta PSRS Partijas programma, kuras īstenošanā strādājam arī pašlaik, lauksaimniecības attīstībai liela vērtība tika veltīta mūsu partijas kongresos. Sevišķi nozīmīgi kolhozu laudim bija PSKP CK maija (1982. gads), aprīļa (1985. gads) un jūnija (1986. gads) plēnumu lēmumi, kuri veicināja kolhozu un sovhozu attīstību, radot principiāli jaunus saimniecības apstākļus, pilnveidoja agrorūpnieciskā kompleksa pārvaldi, tā ekonomisko mehānismu.

Kolhozu padomes ir pastāvīgi darbojošies kolektīvi demokrātiskie orgāni, kolektīvo saimniecību pilnvaroti pārstāvji un aizstāv kolhozu intereses valsts, kooperatīvajās un sabiedriskajās organizācijās, iestādēs.

PĒDEJOS gados mūsu valsts kolhozi, ieviešot saimniecisko aprēķinu, brigādes darba līgumu un citas progresīvas darba organizācijas formas, ir panākuši rentabilitātes celšanos, uzlabojuši savu finansiālo stāvokli. Tomēr gada rādītāji liecina, ka apmēram divi tūkstoši saimniecību strādājušas ar zaudējumiem.

Kolhozu padomju pārstāvju sanāksmē tika izskatīti uzdevumi lauksaimniecības produkcijas ražošanas uzlabošanai, ieviešot intensīvo tehnoloģiju un pilnveidojot saimniecības metodes atbilstoši PSKP XXVII kongresa un PSKP CK jūnija (1986. gads) Plēnuma lēmumiem. Uzstājās PSRS Ministru Padomes priekšsēdētāja pirmais vietnieks, PSRS Valsts agrorūpnieciskās komitejas priekšsēdētājs V. Murahovskis, debatēs piedalījās daudzu mūsu valsts labāko saimniecību vadītāji, zinātnieki, speciālisti.

Viņi minēja kolhozu panākumus, izvirzīja jaunus uzdevumus, runāja par kolektīvo saimniecību tālākas attīstības ceļiem. Sanāksmes lēmumā tika uzsvērts, ka Komunistiskās partijas vadītā pārkārtošanās visās sfērās jo dedzīgu atbalstu gūst no kolhozu zemniekiem. Turpmos un fermās strādājošie laudis jau šogad, 12. piegades pirmajā gadā, devuši lielu ieguldījumu. Iegūts gandrīz par 30 miljoniem tonnu vairāk graudu nekā vidēji gadā iepriekšējā piegādē. Vairāk saražots kartupeļu, dārzeņu, augļu, lopkopības produktu. Nostiprinājies kolhozu ekonomika.

Tas viss — partijas un valdības atzīvē pleaugojošo agrorūpnieciskā kompleksa attīstībai un nostiprināšanai vērtīgo rādītāju rezultāts. Tomēr šie panākumi ir tikai pats sākums kolhozu saimniecības lūzuma posmā, to ak-

tīvizēšanā turpmāko uzdevumu veikšanai. Vēl ir daudz nelizmantotu rezervju, mazefektīvi tiek izlietots radītais ražošanas potenciāls, zema ir kolhoznieku aktivitāte, viņu ieinteresētība sabiedriskās ražošanas attīstībā.

SANĀKSMĒ tika kritizētas arī kolhozu padomes, kuras daudzviet pavājinājušas savu darbību. Nereti tām kā kolhozu pārvaldes demokrātiskajiem orgāniem ir zema loma darba organizācijas un apmaksas metožu, pirmrindas pieredzes ieviešanā un izplatīšanā, revīzijas komisiju darbā, sabiedriskā īpašuma saglabāšanā, lauku sociālās un ekonomiskās attīstības plānu īstenošanā.

Panākumi jāgūst, palielinot darba atdevi fermās un tūrmos, praksē pielietojot pirmrindas metodes un sistēmas, balstoties uz produkcijas kvalitātes pastāvīgu celšanos. Līdzekļi ražošanas paplašināšanai un sociālo nepieciešamību pilnīgākai apmierināšanai jānopelna pašiem. Tas, savukārt, iespējams, tikai nepārtraukti kāpinot ražošanu, prasmīgi saimniekojot, tālāk attīstot darbu saimnieciskā aprēķina un kolektīvo darba līgumu ieviešanā.

Būt darba darītājam laukos ir liels gods. Tie nav tikai skaisti vārdi, bet arī neapstrīdama patiesība. Jo zeme, uz kuras dzīvojam un strādājam, dod mums iztiku. Sogad notika svarīgas pārmaiņas materiālās stimulēšanas sistēmā, kas vēl vairāk palielināja kolhoznieku darba nozīmi. Vadītāju un speciālistu darba alga tagad ir nesaraufjami saistīta ar ražošanas galarezultātu, paaugstināta atbildība par tiešo uzdevumu ekonomiju.

Galvenais progress virzītājs laukos ir un paliek cilvēks. Pašreizējos apstākļos, vairāk kā jebkur citur, laukos vajadzīgi cilvēki ar augstu pienākuma apziņu, plašām un vispusīgām zināšanām, enerģiju un profesionālo meistarību, vajadzīgi novatori un darboties ieinteresētie. Jo uzdevums ir panākt, lai darba organizācijā un tā vadišanā varētu balstīties uz strādājošo iniciatīvu, audzināt viņos lepnumu par savu stāvokli, par kolhoznieka vārdu. Mums nepieciešams visus kārtējos un perspektīvos aktuālākos jautājumus izskatīt brigāžu padomēs un fermu kolektīvos, valdes lēmumus darīt pēc iespējas uzskatāmākus, neizvairoties no kritikas un paškritikas, biežāk apspriesties ar kolektīvu. Ierindas cilvēkam jāzina viss — gan kādi ir panākumi, gan kādi trūkumi jāizskauz.

VISSAVIENĪBAS sanāksmē augstu tika novērtēts darbs, ko šajā jomā veic mūsu republika. Uzsvērts, ka nepieciešams vispusīgi popularizēt to labāko saimniecību pieredzi, kuras savā darbā balstās uz kooperēšanos un integrāciju, lai tuvākajā laikā pilnībā pārietu uz pašfinansēšanos. Kolhozu padomju pārstāvju

Vissavienības sanāksmes lēmumā ierakstīts, ka visur nepieciešams ieviest saimniecības ekonomiskās metodes, uzlabot ražošanas organizāciju, plaši pielietot kolektīvo līgumu, darba apmaksāšanu attiecīgi bruto ienākumam, radīt visus priekšnoteikumus saimnieciskā aprēķina ieviešanai un kolektīvā darbu uzdevumu kolektīvu efektīvam darbam, zaudējumu novēršanai. Nepieciešams attīstīt demokrātiskos pārvaldes principus, kolektīvu iniciatīvu un patstāvību. Pienācis laiks ikvienā saimniecībā ieviest zinātniski pamatotu zemkopības sistēmu, efektīvi izmantot tehniku, mēslojumu, paaugstināt zemes auglību, nodrošināt lauksaimniecības kultūru kopprodukcijas ieguves palielināšanu, balstoties uz intensīvo tehnoloģiju, selekciju, sēklkopības uzlabošanu, zaudējumu samazināšanu ražas novākšanas laikā.

Katrā saimniecībā jārada stabila lopbarības bāze, efektīvi jāizmanto lopbarības ieguves dabiskās platības, jārada nepieciešama bāze lopbarības sagatavošanai un glabāšanai. Nepieciešams celt lopu produktivitāti un nodrošināt lopkopības produkcijas palielināšanu, ieviešot pirmrindas metodes un tehnoloģiju piena un gaļas lopkopībā. Pilnīgāk jāizmanto kolhoznieku individuālo paligsaimniecību iespējas, jāpalīdz viņiem, nodrošinot ar plāvm, ganībām un jaunlopiem.

Kolhozu padomēm rekomendēts vispusīgi palīdzēt saimniecību vadītājiem, speciālistiem, visiem kolhozniekiem saimniecības ekonomisko metožu apgūšanā, kolhozu demokrātiskās pārvaldes nodrošināšanā, saimnieciskās patstāvības attīstīšanā. Kolhozu padomēs sistemātiski jāizskata lauku sociālās attīstības jautājumi, Statūtu ieviešana, kolhozu valžu un revīzijas komisiju darbs, kas tiek veikts, radot apstākļus pārējai uz pašapmaksāšanos un pašfinansēšanos. Īpaša uzmanība jāpievērš stabili darba kolektīvu izveidošanai, kadru nostiprināšanai laukos, darba un sadzīves apstākļu uzlabošanai, strādājošo kvalifikācijas celšanai.

KOLHOZU padomju pārstāvju sanāksmes dalībnieki aicināja visus kolektīvus aktīvi iesaistīties Vissavienības sociālistiskajā sacensībā par godu Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienai. Apspriedē PSKP CK 14. novembrī tika atklāti teikts, ka zema kvalitāte, slikts, neapzinīgs darbs — tas ir visbīstamākais gan sabiedriskā darbā, gan materiāli tehnisko resursu, gan visa nacionālā ienākuma izšķērdēšanas veids.

Mēs esam nostājušies uz pārkārtošanas ceļa. Pa to turpmāk jāiet drošāk, stingrāk, jādarbojas enerģiskāk.

R. KAVINSKIS,

Latvijas PSR Kolhozu padomes priekšsēdētājs, agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» ģenerāldirektors

Glabāt un saglabāt!

Domāju, ka saimniecību vadītājiem un visiem speciālistiem šodien vairs nevajag iestāstīt, cik svarīgi ir lauksaimniecības tehniku pareizi sakārtot uzglabāšanai pa ziemu. Bet — kā ir īstenībā? Uz šo jautājumu atbildes centās rast Valsts lauksaimniecības tehnikas uzraudzības rajona inspekcijas darbinieki, laikā no šī gada 12. novembra līdz 28. novembrim pārbaudot stāvokli 17 saimniecībās.

Gribu uzsvērt, ka šogad padarīts daudz. Piemēram, kolhozā «Krasnij Oktjabrj». Suvorova kolhozā un Aglonas padomju saimniecībā esošie tehnikas uzglabāšanas laukumi labiekārtoti, kvalitatīvāk izdarīta lauksaimniecības tehnikas konservācija. Kirova kolhozā un kolhozā «Dubna» sāka jaunu labiekārtotu tehnikas uzglabāšanas laukumu celtniecību. Beidzot šajā jomā sarījušies arī Raiņa kolhoza mehānizatori.

Pārbaudes gaitā tika norādīts uz trūkumiem, kuri jānovērš nekavējoties. Piemēram, graudu kombainu dzinēji pienācīgi jāsakārto, lai mitrums tos pa ziemu nebojā. Nav jāaizmirst arī citi mezgli. Sacītāis attiecas uz vairākām saimniecībām, taču vispirms uz Suvorova kolhozu, Aglonas padomju saimniecību un kolhozu «Rīts».

Un vēl — noteikumi paredz, ka tehnika, pirms to novietot glabāties, ir ļoti rūpīgi jāsakopj. Vai tas tiek darīts, to kontrolē konkrēts speciālists. Tāpēc ik saimniecībā jābūt tehnikas laukuma pārziņim. Ir taču pierādīts, ka labi glabāta tehnika labāk un ilgāk kalpo. Dīmežlī vēl ir saimniecības, kuru vadība prāto, ka izdevīgāk to vienu vīru sēdināt uz traktora. Ar tehnikas uzraudzīšanu — kaut kā izgrozīties. Aplams spriedums.

Nevienā rajona saimniecībā nav ieviesta materiālā stimulēšana par tehnikas rūpīgu kopšanu un saudzīgu ekspluatēšanu. Vajadzētu! Tas rosinātu mehānizatorus arī padomāt, vai kādu detaļu izmest, vai atjaunot, radinātu saimniekot taupīgi.

Lauksaimnieciskajā ražošanā mums jāsteno saspringti plāni, un tos izpildīt spēsīm tikai tad, kad efektīvi izmantosim tehnikas jau-

das un iespējas. Tas, protams, prasa tehnikas jo augstu sagatavotības pakāpi. Un sīkumu nav. Piemēram, mēs sekojam, lai pasargātu tehniku no korozijas, no saules staru ilgstošas un postošas iedarbības utt. Mērķis ir skaidrs — tehniku ne tikai uzglabāt, bet arī labi saglabāt.

Apskates, kurās vērtējam, kā tehnika sagatavota ziemošanas periodam, beigušās. Labākas saimniecības saņems pelnītās prēmijas, bet kūrākajiem nāksies sniegt attiecīgus paskaidrojumus.

Mūsu darbs, protams, nav beidzies — regulāri sekosim, kā tiek izpildīti skates laikā dotie norādījumi. Atlaidis nebūs.

S. REINIS,

Valsts lauksaimniecības tehnikas uzraudzības rajona inspekcijas priekšnieks

Lauksaimniecības tehnikas ziemošanas skates rezultāti

Iegūta vieta	Saimniecība	Paveiktā vērtējums ballēs
1.	K. Marksa	84
2.	Lenina	80,5
3.	«Vārkava»	80
4.	«Sarkanā ausma»	79
5.	«Dzintars»	78,5
6.	Aglonas p. s.	75,5
7.	Rušonas p. s.	74,5
8.	«Rīts»	74
9.	Oškalna	72
10.	M. Gorkija	71,5
11.	«Krasnij Oktjabrj»	71,5
12.	«Slukalns»	71
13.	Kirova	69,5
14.	«Zelta vārpa»	68,5
15.	Dzeržinska	68
16.	Rudzātu p. s.	66,5
17.	«Nākotne»	65,5
18.	Suvorova	60,5
	«Dubna»	—
	Raiņa	—

Piezīme. Kolhozā «Dubna» un Raiņa kolhozā strādāts nepietiekami, tāpēc vērtējums nenotika un saimniecībām vietas nav piešķirtas.

Traktors un lāzera stars

VILŅA. Kaišadores rajona agrorūpnieciskās apvienības remontdarbnīcās sekmīgi izmēģināta lāzeriekārta traktoru ātri dilstošo detaļu rūdīšanai. Spēcīgs lāzera

stars 15 līdz 20 sekunžu laikā izveido uz dzinēja mezgla virsmas sīkgraudainu struktūru, kas izturības ziņā neatpaliek no cieta tērauda. Tas ir pirmais darbs, ko veikusi Lietuvas PSR Valsts ag-

rorūpnieciskās komitejas un republikas Zinātņu akadēmijas Fizikas institūta kopīgi izveidotā laboratorija. Lāzera pielietošana ļaus vairākas reizes pagarināt dzinēju kalpošanas laiku.

TASS

Vietajās padomēs

Darbs aktivizēties

Atpūtas organizēšana ir svarīga lieta — tā tikšanās reizēs ar saviem vēlētajiem un atbildīgiem darbiniekiem apgalvo Jersikas ciema padomes kultūras un sporta pastāvīgās komisijas locekļi. Tās sastāvā deputāti — kolhoza «Rīts» arodbiedrības komitejas grāmatvede Anna Muizniece, Jersikas astoņgadīgās skolas direktors Pēteris Liepnieks, saimniecības agronome Ina Smelcere (patlaban dekrēta atvaļinājuma).

Nesen šīs komisijas locekļi kārtējā sēdē runāja par kultūrmasu un sporta darba aktivizēšanu. Uz komisijas sēdi bija uzaicināti, maksimāli iespējamās pašdarbības kolektīvu vadītāji, sporta aktivisti, arodbiedrības aktīvi, kā arī ciema padomes deputāti — kolhoza «Rīts» priekšsēdētājs Vladislavs Valvods, saimniecības partijas pirmorganizācijas sekretāre Velta Zeilāne un citi atbildīgi darbinieki.

Par ko tad bija runa? Vispirms — par nepieciešamību būt aktīvākiem, par daudzu maksimāli iespējamās pašdarbības kolektīvu paplašināšanu. Piemēram, kolhoza klubā ir izveidots labs koris. Taču tajā ir maz vīriešu balsu. Un te kolhoza «Rīts» priekšsēdētājs Vladislavs Valvods, sprotot, cik svarīgs jebkurā lietā ir paša vadītāja paraugs, paziņoja,

ka ar rītdienu viņš dziedās kori. Kopā ar viņu vairāki saimniecības speciālisti (kuriem, protams, ir balss dotības un nosliece uz latviešu tautasdziesmu) nolēma papildināt kori. Tagad kori, kurš tādējādi kļuva par jauko, būs sešdesmit dziedātāju.

Deputāti pārrunāja arī jautājumus, kas saistīti ar darba aktivizēšanu, lauku kapelas, deju ansambļa, pūtēju orķestra rēperturna pilnveidošanu. Viņi tāpat atzīmēja, ka ir nepieciešams uzlabot kārtību jauniešu vakaros. Svarīgi ir panākt jauna kluba uzcelšanu. Kolhoza klubs ir par šauru. Tagad pat kora mēģinājumiem jānotiek Jersikas astoņgadīgajā skolā.

Arī sporta attīstībā ir ne mazums problēmu. Bet tās tagad būs vieglāk risināt, jo nesen par sporta metodiķi apstiprināts Iģors Afonkins — aktīvs sportists, kolhoza speciālists. Par labiem kultūrmasu un sporta pasākumu organizētājiem sevi ir parādījuši daudzi ciema deputāti (bez jau minētajiem) — kolhoza «Rīts» zootehniķe Zenta Onckule, kadru inspektore Veneranda Hačkova, galvenā grāmatvede Maija Marcinkeviča un citi.

E. KURPNIEKS,

Jersikas ciema padomes izpilkomitejas priekšsēdētājs

Piegādes pirmrindnieki

Vairāk nekā desmit gadus Līvānu kūdras fabriķā strādā Ernests Deiko. Darbu šeit sāka kā traktorists mašīnists, strādājot viņš pārkvalificējās par celtni mašīnistu. Un nu jau vairāk nekā piecus gadus viņš piepilda ar kūdras vagonus, automašīnu kravas kastes.

Aptuveni 200 reizes dienas laikā ir jāpaceļas un jānolaiza viņa KPT-1 kausam. Tā ir norma. Ernests Deiko turpretim plānoto 180 tonnu vietā iekrauj 350 tonnas, jo transports nedrīkst gaidīt.

Viņš ir piektās kategorijas mašīnists, komunistiskā darba triecienieks, vairākkārtējs socialistiskās sacensības uzvarētājs. Ar savu darba mīlestību E. Deiko iemantojis cieņu un autoritāti

kūdras sagatavotāju kolektīvā.

J. SILICKA foto



Kugu būve — jauna nozare

Latvijas jūras kuģniecības Rīgas kuģu remonta rūpnīcas pieštātņi atstājis un savā pirmajā braucienā divas jaunas prāmis ledlauzis «Ahelaida». Rīgas kuģu būvētāji to uzbūvēja Igaunijas jūrniekiem, kuģis sācis kursēt starp Monzunda arhipelāga salām un brālīgās republikas kontinentālo daļu.

Dīzelelektrokūģis «Ahelaida» sarežģītos meteoroloģiskos apstākļos spēj veikt reisu visu gadu. Tam ir stiprs korpus un spēcīgs dzinējs, uz tā klāja ir vietas 130 pasažieriem un 40 vieglajām vai desmit smagajām automašīnām. Pasažieru vajadzībām iekārtots komfortabls salons.

Kuģu būve ir samērā jauna Padomju Latvijas rūpniecības nozare. Pagājušajā piecgadē Rīgā sākās prāmiu ledlaužu sēriju veida izlaide. Tagad tie strādā Tālojos Austrumos, Melnajā jūrā un Igaunijas piekrastē. Uzņēmumā sāka jaunas modifikācijas jūras «visurgājēju» būve. Konstruktori un kuģu būvētāji radījuši prāmjus ledlaužus ar mazu iegrimi, kuri var iebraukt igauņu salu nelietelās ostās. Viens no jaunajiem dīzelelektrokūģiem saukts «Kirgelaids». Tā saucas Monzunda arhipelāga sala, pie kuras Lielā Tēvijas kara gados vīrišķīgi cīnījās padomju jūrnieki.

LATINFORM

Saruna par ateistiskiem tematiem

Kāpēc reliģija ir kaitīga?

«Lūdzam pastāstīt, kāpēc reliģija mūsu laikos ir kaitīga.» raksta A. Anančeva un L. Mihailenko. «Pašas mēs esam ateisti, taču pazīstam dažus vecus cilvēkus, kas tic dievam. Viņi labi strādā, citiem savus uzskatus parasti neuzspiež. Ja nu vienīgi reizēm pasaka: «Raugi, dievs sods tevi.» Taču šī frāze mums šķiet pavisam nevalnīga...»

Sāda vēstule nesen papildināja manu mapi, kurā dažādi autori dažādā formā uzdod vienu un to pašu jautājumu: kāpēc reliģija mūsu laikos ir kaitīga?

Diemžēl reliģiju par kaitīgu neuzskata ne tikai ticīgie, bet reizēm arī neticīgie. Domāju, ka viens no šīs parādības cēloņiem ir paradums meklēt reliģijas kaitīgumu virspusē. Piemēram, ja kāds no ticīgajiem reliģisku motīvu dēļ rīkojas necilvēčīgi, saka, ka reliģija ir kaitīga. Ja šādu

ārkārtīgu notikumu nav bijis, tiek izdarīts secinājums: reliģija nav kaitīga.

Būtība ir pavisa citāda. Jebkura reliģija ir pasaules uzskats. No tā, kā cilvēks iztēlojas apkārtējo pasauli, ir atkarīga viņa uzvedība. Minēšu vienkāršu piemēru. Cilvēks ir sasmilms. Ateists tūlīt sāks ārstēties. Ticīgais spriedīs apmēram tā: «Viss ir dieva rokās. Ja esmu sasmilms, tātad tā ir dieva griba. Ja dievs gribēs, es izveselošos, bet, ja negribēs... tad arī medicīna nepalīdzēs. Tāpēc jālūdz dievs, lai es izveseļotos...»

Man var iebilst, sak, tagad visi ticīgie ārstējas. Piekritu, taču tādā gadījumā viņi rīkojas pretēji saviem uzskatiem, pretēji reliģiskajai mācībai. Tieši tas,

ka viņi ne vienmēr ir konsekventi un bieži vien rīkojas pretēji reliģijas prasībām, arī rada ilūziju par tās nekaitīgumu. Ja visu ticīgo rīcību noteiktu viņu pasaules uzskats, reliģijas kaitīgumu nevajadzētu pierādīt: to redzētu katrs.

Par to mūs pārlecina arī reliģiskie fanātiķi. Viņi novārdzina organismu ar gavēņiem, pilnīgi atsakās no barojoša ēdiena, liekā daļu laika pavada lūgšanās, gandrīz ne par ko citu neinteresējas, pārkāpj likumus, ja viņiem šķiet, ka tie ir pretrunā ar reliģijas prasībām, fiziski un garīgi kropļo savus bērnus.

Es pazīstu kādu Rīgas skolnieci. Viņa ir no baptistu ģimenes un arī pati baptiste. Kā zi-

nāms, tā saucami sektanti daudz stingrāk pielet reliģisko prasību izpildei nekā katoli, pareizticīgie un luterāņi. Kā tad sekta teikmēja meitenīti? Viņa māsās visai viduvēji. Te vainīgs ir nevis dotību trūkums, bet vienaldzība pret visu «pasaulīgo», pret to, kas iziet ārpus baptistu ticības rāmjiem. «Pasaules gudrību» viņa uzvert kā «grēcīgu», pret to, kas iziet ārpus baptistu ticības rāmjiem. «Pasaules gudrību» viņa uzvert kā «grēcīgu». Tāpēc arī trūkst vēlēšanās apgūt šo «gudrību» — lai tikai no skolas neizdzien. Viņa nav pioniere, kopā ar klasi neapmeklē kino, teātri, koncertus, izņemot mācību grāmatas un, protams, bibeli, ne-lasa nekādas grāmatas. Viņa nepedalās nekādos skolas pasākumos: tāpat vien nosēdējusi mācību-stundas, dodas uz mājām vai uz draudzi. Meitenīte vienmēr rau-

gās caur pieri. Par tādu noslēgtu un no visiem «norobežotu» viņu padarījuši reliģija un tā baptistu vide, kurā viņa uzturas. Vai tad tas neliecina par launumu, ko reliģija nodara saviem sekotājiem? Šis gadījums taču nav vienīgais.

Tādā reliģija ir maldīgs un antihumāns pasaules uzskats, kas nepareizi orientē cilvēku. Tā vai citādi tā vienmēr nodara launumu ticīgajiem, jo viņu vidū nav tāda, kas zināmā mērā nesekotu reliģijas baušļiem. Tāpēc nedrīkst izturēties pret to neitrāli, nedrīkst ar to samierināties. Ateistu pienākums ir palīdzēt ticīgajiem saprast reliģisko priekšstatu nepareizumu un kaitīgumu.

A. CERTKOVŠ,

A. Peļes Rīgas Politehniskā institūta docents, filozofijas zinātņu kandidāts

(LATINFORM)

Problēma gaida risinājumu

Kaut kas līdzīgs mistikai, vai ne? Diemžēl tā ir dzīves īstenība. Teikšu atklāti: sākumā gribēju uzrakstīt feļetonu, asu jo asu. Bet tad padomāju: ko skars šis feļetons? Turklāt mani samulsināja viens no lecerētā feļetona varoņiem. Pirkstus saliecot, viņš uzskaitīja: «Dadzi» mēs jau bijām, republikāniskajos laikrakstos arī, par rajona avīzi jau nemaz nerunājot. Esam pietiekami kritizēti, tāpēc norūdit, šoka nebūs...»

Tik tiešām nebūs. Tādēļ izvēlēsimies šoreiz citu žanru. Mēģināsim vēsu prātu, bez emocijām tikt skaidrībā par to, kas tad īsti notiek. Vēl jo vairāk, tāpēc, ka radiomehāniķi V. Drozdš un A. Vilcāns un viņu meistars Preilos V. Jakimovs labprāt sniedza informāciju par lietas būtību. Par būtību, kura nav nekāda spoža.

Sākumā to aplūkosim no līvāniešu viedokļa, kuriem bija vai ir saskare ar radio un televīzijas aparatūras vietējo remontdarbību (bet tādu ir ne viens vien desmitis, turklāt acīm redzama ir tendence viņu skaitam palielināties). «Palīdziet, sameklējiet, atvediet!» — tāds ir gandrīz vai visu sūdzību saturs. Patiesām — Līvānos sameklēt, radiomehāniķi ir tas pats, kas šiena kaudzē atrast adatu. Jo klientu ir simtiem, bet radiomehāniķi tikai divi. Palikuši, kā saka: paši «izturīgā-

kle», tie, kurus nav pievarējis sūdzību jūklis, prēmiju zaudēšana un lauzu valodas.

Lūk, arī pirmā problēma: viņi ir palikuši tikai divi... — Ja neņem vērā nelielu pārtraukumu, tad radioaparāturu remontēju jau divus gadus desmitus. Kā kaleidoskopā pie mums mai-

— Ja neņem vērā nelielu pārtraukumu, tad radioaparāturu remontēju jau divus gadus desmitus. Kā kaleidoskopā pie mums mai-

«Dadzi» esam kritizēti, republikāniskajos laikrakstos arī... — Ko spēj padarīt tikai divi radiomehāniķi? — Kadru problēma — viens no galvenajiem neatrisinātajiem jautājumiem Līvānu radioaparātūras un televizoru remontdarbībā. — Šauras telpas, novecojusi kontrolaparātūra, trūkst rezerves detaļu... — Un meistars rīkojas, kā vien pašam tīk. — Apkalpošanas kultūrai — drošu garantiju!

nijušies darbinieki. Viņi nāca un gāja. Kāpēc? Teikšu tā: pušiem zināšanu bija par maz, bet bez tām pie mums nav ko darīt. — Tā savas bēdas sāka izsūdzēt Viktors Drozdš — autoritātīvs, augsti kvalificēts meistars.

Kur var apgūt šīs zināšanas? Rīgas 8. profesionāli tehnikajā vidusskolā pēc Daugavpils ražošanas apvienības «Elektrons» norīkojumiem. Kā tiek organizēta uzņemšana? No sarunas ar V. Jakimovu sapratu: vienotas profesionālās orientācijas rajona skolās nav, norīkojumus saņem tie, kuri atnāk, kā saka, pēc savas iniciatīvas. Bieži vien ierodas gadījumā cilvēki, un, nav ko slēpt, tāpēc, ka saklausījušies runas par tiem labumiem, kādus it kā sola radiomehāniķa profesija.

mām, nedod pietiekamas zināšanas. Tātad daudz kas jāapgūst pašmācības ceļā. Bet tas nav viegli, turklāt ne katram ir īsts gribasspēks papildināt zināšanas. Pie tam priekšā divi dienesta gadi armijā. Pēc tam, sak, paskatīsimies... Un tā arī notiek — pēc armijas daudzi skatās uz Līvānu uzņēmumu kontrolmēraparātu un automātiskas dienestu pusi. Tur ir tīri, silti, balti virsvalki mugurā un darba laiks no astoņiem rītā līdz pieciem pēcpusdienā, turklāt sūdzības neviens neraksta... —

Bet kas sagaida jaunatnācēju radio un televīzijas aparatūras remontdarbībā? Šauras un nemājiņas telpas, bojātas aparatūras kaudzes, sākot ar krāsu televizoru un beidzot ar putekļu sūcēju. Un pieprasījumi...

ZVANS... UZ NEKURIENI

Un, lūk, otrā problēma — materiālā bāze. Atceros, daudzi līvānieši izteica neapmierinātību par darbnīcas pārcelšanu no pilsētas centra uz nomali. Tas, protams, nebija labākais jautājuma atrisinājums. Vairbūt plašākas kļuva darbnīcas telpas? Nē! Arī tie nav ne pieņemšanas, ne gatavās produkcijas uzglabāšanas telpu. «Elektrons» šī jautājuma risināšanu atstāja pilsētas ziņā. Izpildkomiteja patlaban nēko līdzēt nevar. Taču vajadzētu, jo tieši telpu trūkuma dēļ uz darbnīcas durvīm bieži vien redzami uzraksti «Inventarizācija», «Aizbrauc uz Daugavpili» utt. Tas ne vienmēr atbilst patiesībai, īstenībā viens no meistariem (otrs pārāsti divies pēc izsaukuma) ir norobežojies no apkārtējās pasaules (aizvēris durvis un atslēdzis telefonu) un staidzas izremontēt kārtējo krāsu televizoru.

Staidz, jo jāremontē vēl desmit, un visiem ir garantijas termiņš. Kaut gan staidzies vai nē, defekta noteikšana vien pašam remontam atvēlētā laika lielāko daļu. Mētehnika ir veca, un reizēm meistaram nākas nālautes tikai uz savu intuīciju. Bet kur ir steiga, tur slikta kvalitāte. Tas katram ir zināms. Un tādēļ nereti preliešiem jāizdara līdz galam tas, ko neveica līvānieši. Un pēc tam Preilu meistars saka: līvāniešiem neesot profesionāļi leonuma... —

Bet ko konkrēti Preilu meistars var palīdzēt saviem Līvānu kolēģiem? V. Jakimovs apgalvo, ka viņiem esot iespēja divas reizes mēnesī nosūtīt uz Līvāniem re-

montbrīgādi četrus cilvēkus sastāvā. Taču... tikai sadzīves tehnikas remontēšanai (jo Līvānos vispār nav, kas to remontē). Par pārējo prelieši plecus vien rausta: sak, mēs apkalpojam visu rajonu, bet līvānieši tikai pilsētu un divus kolhozus; vai tiešām nepagūst?

«Tikai» pilsēta... Tā pati, kurās veikala plauktos televizori ilgi nestāv un kuras vajadzības pēc televizoru rezerves daļām tiek apmierinātas labi, ja par vienu trešdaļu. (Te, lūk, arī trešā problēma.) Tā pati pilsēta, kuras remontdarbīcā nebija un nav maiņas televizoru.

Reiz autobusā kāda pasažiere stāstīja otrai:

— Iedomājies tikai, man ar lielām grūtībām izdevās pierunāt meistaru paņemt izremontēt putekļu sūcēju. «Kur es to lai lieku?» — viņš saka. Un pēc tam pieņēma: «Viss, Pietiek. Slēdzam ciet uz inventarizāciju». Protams, meistars rīkojās nepareizi, tā atbildēdams klientei. Vēl vairāk — tā ir grūtā, es pat teiktu, nenormāla stāvokļa savtīga izmantošana, sak, mēs tikai divi, atbrīvot no darba mūs neviens neuzdrošināsies, un tādēļ daru, ko gribu: atveru vai aizslēdzu darbnīcu, paceļu telefona kļūsuļi vai izliekos nedzirdam tālruna zvanīšanu. Tāpēc līvānieši reizēm arī zvina... uz nekurienu.

Līvāni nav televīzijas raidīšanu drošās uztveršanas zona. Un attāla augstu kvalitāti te negarantē, kas attiecas uz citu kvalitāti — apkalpošanas, tad katrs ir tiesīgs prasīt drošu garantiju. Bez jebkādas mistifikācijas.

I. KOROŅOVA

Kultūras dzīve

Rezultāti izvērtēti

Pēc ilgāka pārtraukuma notika Preiļu un Līvānu pilsētu dienas — skate. Zūriņas komisija izvērtēja tās rezultātus un noteica uzvarētājus. Par tiem — nedaudz vēlāk, bet vispirms neliels ieskaits Preiļu dienas norisē.

...Caur improvizētiem simboliskajiem Preiļu vērtiem Līvānu kultūras namā lenāk sarīkojuma apmeklētāji. Viņus aicina apskatīt preiļu sagatavotās izstādes un standus. Rajona centrālā bibliotēka izveidojusi izstādi «Preiļu preses izdevumos, grāmatās». Fotouzņēmumus atspoguļoja pilsētas ledzīvotāju ikdiena un svētku brīži. Apmeklētāji var apskatīt keramiķu un audēju darbus. Daudziem interesē agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» Preiļu siera rūpnīcas izstāde. Savus darbus uz Līvāniem ir atveduši lietiskās mākslas meistari: pinēji, rajona sadzīves pakalpojumu kombināts. Gardēži savkārt pulcējas pie Preiļu kulināru ražojumiem.

Skan zvanīnš. Skatītāju zālē, jautri čalodami, ierodas preiļieši, kuri šoreiz ir pasākuma vadītāji, stāstītāji par pilsētas vēsturi, tās baltajām un nebaltajām dienām.

Ne tikai savā rajonā, bet arī republikā atzinību ņemantojuši kinoamatieri A. Akmanis un B. Kalniņš. Gan savas rūpnīcas,

gan pilsētas patriots ir siera rūpnīcas direktors P. Zukulis. Arī viņš — līvāniešu vīesis. Bet rūpnīcas ražojumus šoreiz var arī nodedegstēt. Siera rūpnīcas folkloras ansambļa izpildījumā skan latgališu tautasdziesmas. Par savu darbu, turpmākajām iecerēm stāsta arī agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» Preiļu līnu fabrikas un cietes rūpnīcas kolektīvu pārstāvji. Arī Preiļu 1. vidusskolas direktors Jānis Eglītis.

Ja ir runa par preiļiešu saņiegumiem sportā, tad bieži min ūdenslīpotājus un viņu treneri Jāņa Kokina vārdu. Par ūdenslīpošanas attīstību Preiļos stāsta treneris. Viņa teikto papildina kinoamatiere filma «Ūdens ritmi».

Dzied rajona kultūras nama sieviešu vokālais, meiteņu ansambļi, dejo skolēni. Savu māku rāda pionieri nama leļļu teātris. Preiļu diena izskan ar vēljūmiem sadarbīties, sadziedāties, sacensties un satikties biežāk. Jo Preiļu un Līvānu ledzīvotājiem šis sarīkojums sniedz lielāku priekšstatu par pilsētu ekonomisko un sociālo izaugsmi, mudina aktivizēt kultūras un sporta dzīvi.

Zūriņas komisija atzinīgi novērtēja Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas agitbrīg-

des, būvmateriālu un konstrukciju kombināta asprātīgos priekšnesumus, uzteica Preiļu siera rūpnīcas un rajona sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu apvienības aktivitāti. Pateicības vārdus izpelnījās Līvānu un Preiļu pilsētu izpildkomitejas, Līvānu kultūras nama kolektīvs, Preiļu pilsētas kultūras un sporta kompleksa priekšsēdētāja Inta Ancāne un rajona kultūras nama metodiķe Silvija Kurtiņa.

Pilsētu skatē — konkursā vairāk punktu (24) savāca Līvāni, Preiļiem — 22 punkti. Uzvarētāji tiek apbalvoti ar rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas Goda rakstu. Goda raksti piešķirti arī rajona sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu apvienībai un Preiļu siera rūpnīcai, Skates orķomitejas Goda rakstus saņēms Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināts, Līvānu eksperimentālā bioķīmiskā rūpnīca, Līvānu pilsētas kultūras nams un Preiļu 1. vidusskola. Ar rajona kultūras nodaļas Goda rakstiem apbalvosim Līvānu pilsētas kultūras nama direktoru A. Sopolu un rajona kultūras nodaļas inspektori I. Ancāni.

M. LIVDANE,

rajona kultūras nodaļas vadītāja

Kā mūs apkalpo?

PĀRKĀRTOŠANĀ SĪKUMU NAV

♦ KO NOZĪMĒ UZRAKSTI PREIĻU UNIVERSĀLVEIKALA NODAĻĀS? ♦ APKALPOŠANAS KULTURU NOSAKA ATTIEKSME ♦ VĀRDOS — JĀ, DARBOS... ♦ NEIZDARĪBAS JĀNOVERŠ

«Nodaļa slēgta sakarā ar preču atraktišānu» — tādu, atvainojiet, uzrakstu sludinājuma veidā vairākas dienas varēja lasīt pircēji, kuri vēlējās iegādāties preces Preiļu universālveikala viriešu gatavo apģērba nodaļā. Ko šāds uzraksts nozīmē, neviens nezina, izņemot dažas īpaši «erudītas» amatpersonas. Kas tad īsti ir «atraktišāns»? Būdamis preses darbinieks, es šo vārdu saprotu kā formālu atbildi uz kritiku vai ierosinājumu. Sim vārdam ir arī vēl viena nozīme, krievu senāka, un nozīmē — atraktīt vēstuli. Taču mūsu dienās šo vārdu tadā nozīmē vairs nelieto. Tad — kam un kādā sakarībā «atraktišāns» Preiļu universālveikala viriešu gatavo apģērba nodaļas darbinieki?

Tikai no neoficiāliem avotiem izdevās uzzināt, ka viņi nodeva daļu preču citai nodaļai. Ja tā, kādēļ gan par to nepaziņot visiem saprotamā, cilvēciskā valodā? Kāpēc šajā paziņojumā nav ziņu par nodošanas ilgumu, kāpēc tas uzrakstīts uz papīra strēmeles un tikai vienā valodā? Pie tam tajā pašā laikā bija slēgta arī sieviešu gatavo apģērba nodaļa (uz inventarizāciju). Tajās pašās dienās alžvērtas bija arī kancelejas un parfimērijas preču nodaļas. So nodaļu pārdevējas darija zināmu pircējiem, ka tas izdarīts «sakarā ar pāreju». Divas reizes biju universālveikalā, divas reizes runāju ar tā pārdevējām, un abas reizes viņas tikai nosmīnēja par to, sak, sīkumi. Bet kas tad tie par sīkumiem? Jo tieši no attieksmes pret pircēju, kura tik uzskatāmi bija vērojama katrā minētajā gadījumā, veidojas apkalpošanas kultūra. Tirdzniecības kultūra.

Ne tik sen man bija nopietna saruna ar rajona sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu apvienības vadītājiem par rajona centra ēdnīcas darba uzlabošanu. Pēc ilgām debatēm viņiem nācās piekrist, ka ne jau automāts, bet viņu darbinieki sagriež malzi tik sīkās šķēlēs, kādas piedāvā Preiļu ēdnīcā. Un arī to, ka par plānu jo plānu maizes šķēlī tiek iekasēta viena kapeika... Tad arī tika atzīts par lietderīgu turpmāk pie-

dāvāt Preiļu ēdnīcas apmeklētājiem ne tikai sadārdzinātos komi-sijas bifstekus, bet arī krievni lētākus un daudzveidīgākus ēdienus: rīsu biezputru, kartupeļu pankūkas, pelmeņus, mannas biezputru un vēl daudz ko citu.

Neizraisīja šaubas arī diētiskās ēdināšanas nepieciešamība. Diemžēl neko vairāk par piekrišanu no sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu apvienības vadības puses šajā ziņā neizdevās panākt.

Šie fakti liecina par sabiedriskās ēdināšanas darbinieku attieksmi pret cilvēkiem, kuriem pirms cītiņa darba vajag arī sāīgi pašēst. Preiļos sen jau nav dzirdēts, ka kaut kur būtu notikusi pircēju konference, «atklātas vēstules diena». Aizslēgušies aiz septiņām atslēgām, tirdzniecības un sabiedriskās ēdināšanas organizatori aizvien vairāk attālinās no cilvēkiem. Kaut tikai mazāk sūdzību nonāktu līdz viņu ausīm...

Starp citu, šis jau nav vienīgās sfēras, kurās slikti norit pārkar-tošanās. 9. decembra rītā es iegāju Aglonas dzelzceļa stacijas uzgaidāmajā zālē. Auksti, uz loģiem gandrīz vai sarma.

Man pietiek arī citu rūpju — aizvainota nopūtās stacijas dežurante V. Karole. — Stacijas priekšnieks jau sen ir aizbraucis uz neklātieces mēcībām Leningradā. Savas dienesta lietas viņš nevienu nenodeva. Tātad mums viss — kā no pilsētas ūdens.

Rūpējoties par to, lai pasažieriem būtu kaut viena minimālās ērtības, gaidot autobusu Silajānos (mūsu rajona Suvorova kolhoza centrālajā cīematā), redakcijas darbinieki pēc ledzīvotāju lūguma nofotografēja gandrīz vai sapuvušo autopaviljonu un šo fotoapsūdzību ievietoja laikrakstā šī gada 2. septembrī. Materiāls tika nosūtīts 24. CRBP administrācijai. Domājiet, kaut kas ir izdarīts? Kur nul Nesen ledzīvotāji paziņoja: sapuvušais paviljons notaukts, līdz ar to Silajānos pašlaik nav nekāda paviljona.

Kur vien skatīties — visur apkalpošajā sfērā neizdarības. Kur tad pārkar-tošanās? Vai tad tās likumi uz apkalpošās dienesta darbiniekiem neattiecas?

B. ZERNOVS

Replika

Tirgošanās oškalniešu gaumē

Kā zināms, pēdējā laikā lauku saimniecības tiek mudinātas plašāk izvērst tirdzniecību. So ierosmi jo sparīgi atbalsta arī Oškalnieši, Tiesa, te rīkojas visai oriģināli. Bet stāstīsim visu pēc kārtas.

Kādu dienu (vai tā bija nopietna vai nenopietna, to neviens valrs neatceras) valdes vīri nolēma celt lopbarības sagatavošanas cehu un, protams, pirkāt vajadzīgo iekārtu.

Runām sekoja darbi: uzcēla ēku, nopirkā iekārtu. Un... ar to arī rosišanās beldzās. (Ir izteikta versija, ka pieminētajā valdes sēdē neesot nolēmts patš būtiskākais, proti, lopbarības cehā attiecīgās iekārtas arī uzstādīt. Tāpēc dārgā tehnika joprojām stāv nokrauta zem kļavas debess. Parelzi — nav taču lēmuma par tās novietošanu telpās.)

Tā rit laiks, un mainās arī domas. Kolhoza speciālisti izsakās, ka lopbarības sagatavošanas cehs saimniecībai neesot vajadzīgs. Un atkal lemi kolhoza valde — lietū un sniegā norūdītās iekārtas pārdot. Kaut vai tirgū, kaut vai izsoles veidā. Sak, kurš maksā vairāk! Lai tirgošanās operācija notiktu augstā profesionālā līmenī, valdes vīri izveido speciālu organizatorisko grupu, par tās vadītāju izvirza «Lauktechnikas» rajona apvienības materiāli tehniskās apgādes

bāzes precīzni B. Poplavski. Kā redzat, kūsā spraigs un mērķtiecīgs darbs.

Mērķtiecīgs? Hm... diezgan vai? Kā jau sacīts — rit laiks, un mainās cilvēku domas. Oškalnieši plāno uzcelt jaunu fermu, un tad, lūk, šis lopbarības sagatavošanas cehs būšot vajadzīgs.

Tagad Dubnas rāmais plū-dums savilņojas no enerģiskiem saucieniem. Vieni kliedz: «Nav vajadzīgs!» Otri pārkliedz: «Vajadzīgs!» Ko darīt?

Varbūt mest piekapeiku? Nē, lozēt nedrīkst! Tas neatbilst zinātniski tehniskā progresa gāram. Informēsim, ka viss nopietni pārdomāts un izplānots. Proti: kamēr nav jaunas fermas, lopbarības ceha iekārtas jāpārdod (lai metāla slimība erozija tās galīgi nesaed); kad fermu uzbūvēs, iekārtas atkal pasūtīs un pirkīs. Cik vienkārši un, sacīsīm atklāti, ģeniāli!

Jābrīdina, ka ir dzirdētas runas. Nesmukas runas. It kā idejas par sparīgo pirkšanu un pār-došanu esot dzimušas nenopietnā dienā. Tad lēmēji vīri nevis domājuši, bet gan zilējuši Dubnas duklainajos udeņos. Būt vai nebūt? Protams, uz tik klasisku jautājumu spēj atbildēt tikai Hamleta gars.

Tautas kontroles materiālus apcerēja K. PRIEDITIS

Cienījamie rajona ledzīvotāji!

Rajona kultūras nodaļa lūdz ievērtēt diskusijā par kultūras darba problēmām rajonā. Aicinām atbildēt uz mūsu jautājumiem, izteikt savus priekšlikumus, ierosinājumus kultūras darba pilnveidošanai pilsētās un ciemos.

Atbildes gaidīsim līdz 1987. gada 10. janvārim (ieskaitot). Rakstot mums, neizmirstiet uzrakstīt savu uzvārdu, vārdu, adresi, vecumu, nodarbošanos.

1. Kuri no organizētajiem kultūras pasākumiem jums vislabāk

Aptauja

- 2. Kuri pasākumi jums šķita neizdevušies? Ja varat, miniet kāpēc?
3. Kādos pašdarbības pulciņos, interešu klubos darbojaties?
4. Kādi, jūsuprāt, pašdarbības pulciņi vēl ir jāorganizē pilsētās, laukos?
5. Vai jums ir savs mīļākais pašdarbības pulciņš? Kuru no tiem jūs uzskatāt par vispopulārāko, kāpēc?

6. Priekšlikumi kultūras dzīves pilnveidošanai rajonā.

Sanemtās atbildes un ierosinājumu rajona kultūras nodaļa apkopos līdz 1987. gada 20. janvārim. Interesantāko vēstulju, ideju, ierosinājumu autori un populārākais rajona pašdarbības kolektīvs saņems rajona kultūras nodaļas balvas.

Vēstules iesūtiet: Preiļos, Raiņa bulvārī 28, rajona kultūras nodaļai (aptaujai). Vēstules var iesūtīt arī laikraksta «Leņina Karogs» redakcijai.

Neparasts šķirstiņš

Kādu gan eksponātu nav Ermitāžas fondos! Bet šī brīnumlādīte saistījusi mākslas zinātnieku uzmanību ar oriģinālu apgleznojumu. Uz vāka — liels apaļš ziedu ieskaits medaļjons. Nezināmais mākslinieks attēlojis krievu zemnieku māju, kurā uz vakarāšanu, kā redzams, ap ziemassvētku laiku sapulcējušās jaunavas garos, ar zeltu un sudrabu izšūtos sarafānos. Viņas vēro gaiši, kas knābā uz grīdas izbērtus graudus.

Pēc muzeja zinātniskās līdzstrādnieces A. Pobežinskas domām, tas ir Jaungada zīlēšanas skats. Pēc senā paraduma, jaunās zemnieces grib kaut ko uzzināt par savu nākamo vīru. Medaļjona abās pusēs ir vēl divas glezniņas, kurās parādītas lauku dzīves ainās. A. Pobežinska izsaka domu, ka tajās attēloti krievu tautas kāzu deju fragmenti. Kompozīcija ļoti atgādina zīmējumus, ar kādiem pagājušajā gadsimtā rotāja gaidautus, lakatus un dvieļus.

Taču ar Jaungada rituāliem saistīts sīzēts sastopams visai reti. Tāpēc šis glezniņas izraisīja neparastu uzmanību. Tajās jūtama kaut kāda saistība ar pazīstamā krievu mākslinieka J. Kornejeva grafikām. Kaut gan pilnīgas sakritības ar viņa darbiem nav, tajās jūtama šī meistara ietekme.

TASS

Kultivē citrusaugus

OSA. Izveidot savas citronu audzētavas Dienvidkrievijās saimniecībām palīdz siltumnīcu padomju saimniecības «Keneš» speciālisti. Šeit izveidota republikā pirmā citrusu audzētava. Sākusies stādu materiāla pārdošana specializētajām saimniecībām un dārzkopjiem. Augu pavairošanai izmanto zarus, ko nogriež, veidojot lapotni. Siltumnīcu saimniecība ik gadus sagatavos desmitiem tūkstošu dēstu.

TASS

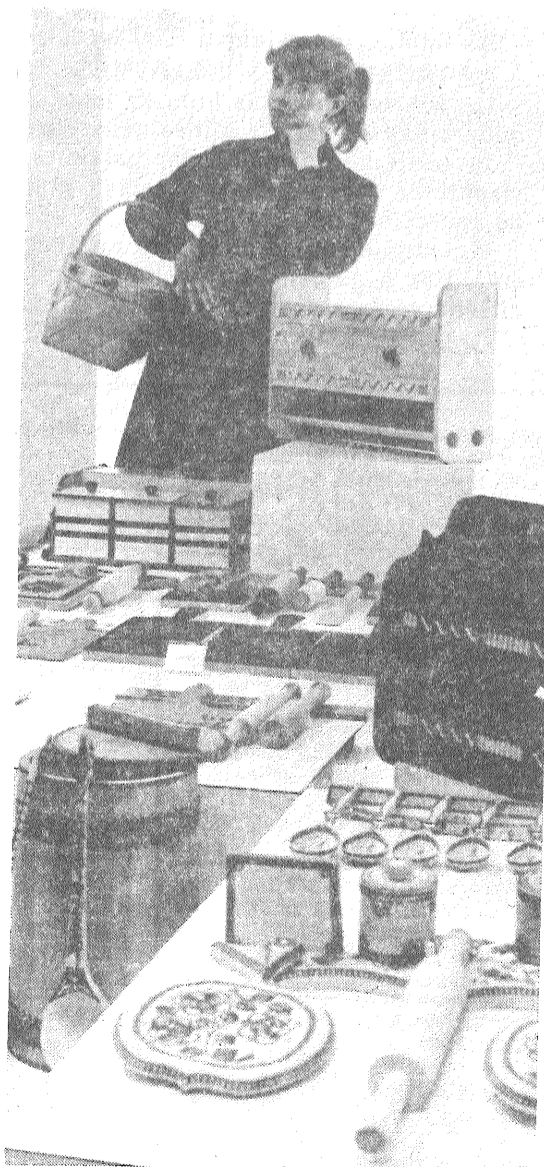
Kontrolē... izstāde

SVERDLOVSKA.

Par apgabala uzņēmumos ražoto preču pieprasījuma pētīšanas vīdabīgu centru Juvusi sadzīves kultūrā un saimniecībā pielietojamo izstrādājumu izstāde, kas darbojas pastāvīgi. Viens no izstādes organizatoru uzdevumiem ir kontrolēt, kā tiek ieviestas ražošanā jaunās preces, pēc kurām ir paaugstināts pieprasījums. Izstādes inženieri un precīzi gatavo uzņēmumiem normatīvi tehnisko dokumentāciju ražošanai ieteikto izstrādājumu izlaidē. Viņiem ir tiesības likt pārtraukt novecojuša modeļa preču izlaidi.

Divpadsmitās piecgades pirmajā gadā apgūta apmēram 300 jauna veida tautas patēriņa preču ražošana. Bet pirmsākumi tam jāmeklē izstādē, kuras mērķis ir sekmēt produkcijas ražošanas atjaunošanu un kvalitātes uzlabošanu.

ATELĀ: šo virtuves piederumu bagātīgo klāstu piedāvā to ražotāji — apgabala mežrūpniecības saimniecības. Ar šo ekspozīcijas nodaļu apmeklētājus iepazīstina precīznie Jelena Moisejeva.



TASS fotohronika

Apspriežam kultūras un sporta kompleksu darbu

VAI PAGRĪDĒ?

Izlasot rajona fiziskās kultūras un sporta komitejas priekšsēdētāja Pētera Zdanovska rakstu «Solis uz priekšu», radās iespāids, ka, tikai pateicoties kultūras un sporta kompleksa nodibināšanai, Preiļu un Līvānu pilsētu sporta dzīvē sperts solis uz priekšu (ja sperts). Mana saskarsme ar rajona un pilsētas fiziskās kultūras un sporta pasākumiem ir liela, tāpēc atļausos izteikt savas domas.

Manuprāt, kultūras un sporta kompleksa pastāvēšanu un darbošanos Preiļos nejut (šoreiz nedomāju rajona kultūras un sporta kompleksa koordinējošo padomi, kura, acīmredzot, darbojas kā plašāku kultūras un sporta pasākumu orgkomiteja). Daudzi pat nezina, ka tāds vispār ir. Nemaz nerunājot par tā cēļiem mērķiem: mērķtiecīgi organizēt un vadīt iedzīvotāju atpūtu, saprātīgi izmantot finansu līdzekļus, štatus un materiālo bāzi.

Sporta pasākumu skaitā, kuri labāk izdevušies vai vispār tika organizēti, nejutu un nesaskatīju

minētā kompleksa nopelnus. Konkrēti: par fizikultūriešu svētku organizēšanu paldies jāsaka partijai rajona komitejas sekretārei Irīdai Jansonei, Slēpotāju pārgājiena Riebiņi — Preiļi idejas autors un īstenotājs ir Riebiņu vidusskolas fizikultūras skolotājs Leonīds Valdons. Viņš uz saviem pleciem pērn iznesa gan organizatoriskā, gan praktiskā darba smagumu. Brīvprātīgās sporta biedrības «Vārpa» sporta spēles, tāpat kā agrāk, organizēja un vadīja tikai padomes darbinieki un sabiedriskais aktīvs. Tūrisma jau kuro gadu pēc kārtas dzīvinošu dzirksti inenes un uz tur centrālās rajona slimnīcas ārsts Juris Urtāns, tautas izglītības nodaļas vadītājs Jānis Lazda. Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas sporta aktīvistis Juris Mazurs un citi entuziasti, kuri arī sevi sapulcinājuši aktīvistus, ieinteresētus cilvēkus. Tāpat kā agrāk, vientulībā par nākošajiem republikas un PSRS čempioniem

ūdensslēpošanā cīnās treneris (fanātiskis) Jānis Kokins. Ar savu donkhotismu viņš republikā kļuvis pazīstams kā «Preiļu Jānis». Sporta entuziastu sarakstu varētu turpināt. Kā viņi strādāja pirms daudziem gadiem, tā strādā arī tagad.

Pilsētas kultūras un sporta kompleksa «spēku» sāku apšaubīt šajā mācību gadā, kad skolā nācās organizēt sporta un veselības dienas. Mūsu apstākļos, kad rīcībā ir neliela zālīte, tas praktiski nav izdarāms. Piekritīsim, ka sporta un veselības dienai jānotiek. Un ne jau ķeksīša dēļ, bet gan lai pamudinātu bērnus sportošanai. Vienlaikus viņiem tā ir atslodzes un spēku krāšanas diena turpmākajām mācībām.

Biju dzirdējis, ka pilsētā nodibināts kultūras un sporta komplekss. Tātad — nojauktas resoru barjeras. Uzskatīju, ka sporta dienā varēsīm izmantot iestāžu un uzņēmumu aktu zāles. Sarka-

nos stūrīšus. Lūk, tāpēc arī lūdzām telpas rajona kultūras namam, sadzīves pakalpojumu kombinātam u. c. Diemžēl mūsu lūgumu neviens nesadzirdēja, un parketa zāles palika aizslēgtas. Nesmu skaitījies, cik, taču gribu teikt, ka mūsu skolā mūcās arī minētajā uzņēmumā un iestādē strādājošo bērni.

Secinu, ka atskaitēs šāds komplekss eksistē, bet praktiska labuma nejut. Vienlaikus uzņēmumu un iestāžu fizikolektīvi meklē iespēju trenēties skolas sporta zālītē. Pat veselības un aerobikas grupu nodarbības Preiļos notiek skolu sporta zālēs un nevis parketotajās iestāžu un uzņēmumu telpās. Nemot vērā sporta zāļu deficītu, kultūras un sporta kompleksu varētu šim nodarbībām iedalīt arī rajona sadzīves pakalpojumu kombināta, 24. ceļu remontu un būvniecības pārvaldes u. c. aktu zāles, Sarkanos stūrīšus. Neapmierinot, ka šādas telpas ir tīri piemērotas pilsētas šaha vai dambretes kluba organizēšanai, novusa, galda tenisa spēlēšanai. Lūk, istā vieta kompleksa darbībai: bāzu nodrošināšana, to slodzes koordinēšana, ierosme jaunu sporta klubu un sekciju organizēšanai. (Par

mūsu skolas sporta bāzes noslogošanu pagaidām nav pāinterešējies neviens no kompleksa aktīvistiem).

Nācies lasīt presē, dzirdēt pa radio, skatīties televīzijā pārraidēs par kultūras un sporta kompleksu darbību mūsu valstī. Un allaž tur ir runa par konkrētām lietām. Piemēram, veselības taktu, apgaismotu slēpošanas trasu, bērnu sporta laukumu ierīkošanu pēc pilsētu izpildkomiteju iniciatīvas par iestāžu un uzņēmumu līdzekļiem un sabiedriskā kārtā. Tiek popularizēta namu pārvalžu iniciatīva dažādu telpu pielāgošanai sporta klubiem, šautuvju ierīkošanai utt.

Diemžēl mēs ejam ierasto ceļu — piekaram saukli «sporta kompleksa vadība» visiem pasākumiem, kurus organizēja un organizē atsevišķi cilvēki vai organizācijas. Mūsdienā atklātības un tiešuma laikā jāteic, ka tas ir tīrais formalisms un labas, vērtīgas idejas pazudināšana.

A. POSEIKO,

Preiļu 1. vidusskolas fizikultūras skolotājs, rajona fizikultūras skolotāju metodiskās apvienības vadītājs

Redaktora v. P. PIZELIS



Trešā vizīte Amerikā

20. janvārī Maskavas «Dinamo» futbolisti pēc ASV futbola asociācijas ielūguma dosies pāri okeānam. Tā būs dinamiešu trešā vizīte Amerikā.

Tiek plānots, ka maskavieši aizvadīs 6 — 7 spēles ar Ņujorkas, Čikāgas, Baltimoras, Kanassitijas un citu pilsētu futbola klubiem. Maskavas «Dinamo» bija pirmā no padomju komandām, kura «atklāja Ameriku», lika pamatus padomju un amerikāņu kontaktiem futbolā. Galvaspilsētas dinamiešus braucienam uz ASV izvēlējās tāpēc, ka viņi bija aizvadīti mūsu valsts čempionāta galvenie varoņi. Futbolisti, kuri iepriekšējā sezonā Vissavienības turnīros bija vieni no vājākajiem, šogad demonstrēja spīgtu, agresīvu spēli, ātru kolektīvu darbību laukumā, nestandarta taktiskus risinājumus, spēlētāju augstu mobilitāti un drošus izrāvienus uz pretinieku vārtiem. «Dinamo» spēlētāji lielākoties ir 18 — 21 gadu veci. Aleksandrs Borodjuks aizvadītajā sezonā bija augstākās līgas rezultatīvākais spēlētājs — viņa kontā 21 vārti. Maskavas «Dinamo» komandas «dušetele» — treneris Eduards Maloļejevs kurš līdz šā gada maijam galavoja mūsu valsts izlasi pasaulē čempionātā Meksikā.

ATTELOS:

◆ Maskavas «Dinamo» futbolisti;
◆ «Dinamo» treneri (no kreisās uz labo) Adamass Golodets, Eduards Maloļejevs un Mihails Gerškovičs.

TASS jorhronika



VALSTS ENERĢIJAS UZRAUDZĪBAS UN SADALES UZŅĒMUMS (ENERGOKONTROLE)

atgādina abonentiem, ka nepieciešams laikus nomaksāt par izlietoto elektroenerģiju termiņos, kas norādīti abonentu grāmatīņā.

Ja maksa par elektroenerģijas izlietošanu nebūs laikus nokārtota, elektroenerģijas padevi pārtrauks bez papildus brīdinājuma.

Valsts enerģijas uzraudzības un sadales uzņēmums (Energokontrolē)

RAJONA AGROROPNIECISKĀ APVIENĪBA

izsludina konkursu

par labāko sistēmu dzīmsūkņu elektromotoru aizsardzībai no īazu izkrišanas pārslodzēm. Konkursa termiņš — viens mēnesis kopš sludinājuma publicēšanas rajona laikrakstā. Konkursa dalībniekiem savi projekti un priekšlikumi jāiesniedz pārvaldnieka vietniekam J. Mivriniekam, tālrunis — 22710.

Lai piedalītos konkursā, nepieciešams:

1. Pieteikt aizsargierīces shēmu, nepieciešamo izstrādājumu sarakstu un samontētu iekārtu.
2. Parādīt, kā iekārta darbojas pie artēziskās akas.
3. Sniegt rekomendācijas iekārtas ekspluatācijai un apkalpošanai.

Labāko projektu autorus prēmēs. Par 1. vietu — 500 rbļ., par otro — 400 rbļ., par trešo vietu — 300 rbļ.

Kad vējš pāri apsnigušajiem kokiem aiznes pēdējos atvadu vārdus, esam skumjās kopā ar Nadeždu Paļevsku, no MĀSAS uz mūžu atvadoties.

Poliklīniskās kolektīvs

Sai brīdī mēs klusi sveces dedzam
Un tevi atmiņām un ziediem sedzam,
Lai slīta ir dzimtās zemes smiltis.

(J. Rūsiņš)

Izsakām dziļu līdzjūtību Pēterim Molniekam, pavadot MĀTI pēdējā gaitā.

Padomju saimniecības «Rušona» administrācija un sabiedriskās organizācijas

Reiz bij' mīļa māmuliņa,
Gaišu ceļu stalgātāja.
Nu to pārklās zaļas skuļjas,
Vēsais smilšu paladziņš.

(T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību ciema padomes deputātam Pēterim Driksnam sakarā ar MĀTES nāvi.

Upenieku ciema padomes izpildkomiteja un deputāti

Kaut ir apkļusul tava šūpla dziesma,
Vienmēr, visur tu man esi klāt.
Es tak esmu tavas elpas daļa,
Tavas dzīves dzīve, mīlā mātī!

(A. Balodis)

Izsakām patiesu līdzjūtību Pēterim Driksnam un pārējiem tuviniekiem, MĀMULU mūža dusā izvadot.

Kolhoza «Sīlukaļns» valde un arodkomiteja



No laimes līdz nelaimei tikai viens solis.

APDROŠINĒTIES NELAIMES GADIJUMAM!

Lai cik uzmanīgi jūs būtu uz ielas, darbā, mājās, sporta nodarbībās — var atgāties neparedzētais.

Ja būsit apdrošināti un nelaimes gadījumā zaudēs, vispārējās darba spējas, saņemsit materiālo palīdzību arī no apdrošināšanas iestādes.

Līgumam slēdz ar pilsoņiem no 16 gadiem un uz laiku no 1 līdz 5 gadiem. Apdrošināšanas termiņam beidzoties, pilsoņa vecums nedrīkst pārsniegt 75 gadus.

Galvenā Valsts apdrošināšanas pārvalde
Latvijas reklāmas aģentūra

Ai, cik grūti, māmuliņa,
Tevī ceļā aizvadīt.
Vai trīs baltas smilšu sauļas
Varēs vēstī sasildīt?

(T. dz.)

Izsakām līdzjūtību Pēterim Driksnam, no MĀTES uz mūžu atvadoties.

Kolhoza «Sīlukaļns» speciālisti

Kāds pārpratums!
Un neparastā stelga!
Vēl tik daudz rītausmās
tev jāieskatās bij...

(A. Vējāns)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību piederīgajiem sakarā ar JURA JAUNDZEMA traģisko nāvi.
Ceļu būvmateriālu kombināta 4. ceha kolektīvs

Izsakām dziļu līdzjūtību Sīvijai Geldānei sakarā ar MĀTES nāvi.
Sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu apvienības kolektīvs

Neaizej! Neaizej viena,
Nō kurienes neatnāk!
Tu — mana visbaltākā diena,
Tu — patī vislabākā, māt.

(V. Krīle)

Aizej tu, bet tavos darbos
Mūžs vēl ilgus gadus būs.

(L. Vāczemnieks)

Izsakām līdzjūtību Jevģēnijai Sņepstei sakarā ar TEVA nāvi.
Preiļu siera rūpnīcas kolektīvs

Ilgus gadus gaiši rīti
Saucu darbā tevi, tēt.
Sodiēn klusā kapu kalnā
Dzīves dziesma izskanēs.

(Z. Purvs)

Izsakām dziļu līdzjūtību Jevģēnijai Sņepstei ģimenei sakarā ar TEVA nāvi.

Padomju saimniecības «Rušona» administrācija, partijas pirmorganizācija

Preiļu rajona sadzīves pakalpojumu kombināta administrācija un arodkomiteja izsaka dziļu līdzjūtību Voldemāram Alžānam sakarā ar TEVA nāvi.

Esam kopā ar Pēteri Driksnu, MĀTI uz smiltāju izvadot.

Kolhoza «Sīlukaļns» partijas pirmorganizācija

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

TĀLRUNI: redaktoram — 22059, redaktora vietniecei izdevumu krieļu valodā — atbildīgajam sekretāram — 22154, redaktora vietniekam, tautsaimniecības un partijas dzīves no. daļam — 21996, rūpniecības un celtniecības nodaļai — 21759, vēstulu, sabiedrisko organizāciju un skolu dzīves nodaļai — 22203, informācijas nodaļai — 21763, fotokorespondentam — 21985, grāmatvedībai, uzzinām par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13860 eks. (latv. val. 9897 eks., krievu val. 3963 eks.)

1. nos. iespiedokšne. Ofsetiespiedums. Laikraksts iespieds Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400. Daugavpils, Valkas ielā 1. Indekss 68169. Pas. 1610.

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. г. Прейли. Латв. ССР. Издательство «Звайгзне». г. Рига, ул. М. Горького, 105.

